Zaterdag, 27 December 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3487

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Een Brit spreekt het U.S.A.-Congres toe.

Churchill: „De taak, die ons is voorgelegd, gaat onzen krachten niet te boven."

Russische opmars rolt steeds voort.

Japanners doen een moorddadige massa-aanval op onverdedigd Manilla.

DE KERSTDAGEN.

De voornaamste gebeurtenissen, welke gedurende de Kerstdagen plaats vonden waren de volgende:

— De Britten veroverden Benghazi in Libye en zetten de achtervolging van de asstrijdkrachten voort.

— Het garnizoen van Hongkong, bestaande uit 6000 man, moest de strijd opgeven tegen de Japanse overmacht.

— De Russen heroverden Kaluga aan het centrale front. Op de Krim werden alle Duitse aanvallen op de vlootbasis Sebastopol afgeslagen. Hierbij verloren de Duitsers ongeveer 20.000 man.

— Nederlands Oost Indische strijdkrachten brachten een Japanse torpedojager en een transportschip tot zinken. Een Nederlandse duikboot ging verloren. Slechts 1 lid der bemanning werd gered.

— Rangoon, de hoofdstad van Burma, werd gebombardeerd door Japanse vliegtuigen. Een groot luchtgevecht had plaats, waarbij de Japanners beweerden 40 Britse vliegtuigen te hebben neergeschoten en 8 op de grond te hebben vernietigd.

Zelf zouden zij 9 toestellen verloren hebben. De Britten zeiden echter, dat 16 Japanse vliegtuigen werden neergeschoten tegen verlies van 3 Britse toestellen.

— Geruchten deden de ronde, dat de Japanners Serawak, de hoofdstad van Brits Borneo, zouden hebben bezet.

— Manilla, de hoofdstad van de Philippijnen, werd tot open stad verklaard. Verdere berichten over de strijd op de Philippijnen vindt men elders in dit blad.

DE PAUS OVER DE NIEUWE ORDE.

De Paus zette een program uiteen voor de wereld als de „grote Staten de wereld hebben georganiseerd in het belang van allen." Hij zeide, dat er in de „nieuwe orde" geen plaats mag zijn voor verdrukking. Er moet eerbied zijn voor de rechten van minderen en een juiste controle over de grondstoffen, zodat geen enkele natie oneerlijk zal worden bedeeld. Er moet geen plaats zijn voor grote militaire strijdkrachten om de rest van het mensdom te bedreigen. Er moet een geleidelijke beperking zijn van bewapening en een ware eerbied voor verdragen moet bestaan.

De Paus zeide, dat er in de wereld van heden een „ongebreidelde drang is naar expansie en het idee, dat geweld recht maakt. In sommige landen trekken de atheïstische en anti-Christelijke staatsidee de tentakels uit. In plaats van dit kwaad te verzachten, verergert de oorlog het. De vernielingen van deze oorlog zijn te duidelijk." De Paus zeide verder, dat er geen „nieuwe orde" kan zijn zonder vrijheid, en zonder gelijkheid van rechten voor alle mensen, waarin kleine volken de volle rechten en vrijheden kunnen genieten. Het ligt dus aan de grote mogendheden om samen te werken, zodat geen nieuw kwaad kan ontstaan voor de mensheid.

De Paus zeide: „Het is niet de eerste maal, dat de volken gewikkeld raken in een strijd om iets, dat volgens hen een nieuwe betere orde zal zijn en waarvoor het mensdom in een ramp wordt geworpen, welke in feite blijkt een stomme nutteloze verdraaiïng te zijn. De Paus onthief de door oorlog geteisterde landen van het naleven der vastendagen, hetgeen een van de meest verreikende dispensaties is, die de Kerk ooit gemaakt heeft. De Bisschoppen behoren te beslissen of deze dispensatie van toepassing zal zijn op hun diocees. De dag voor Kerstmis en de Goede Vrijdag zullen de enige vastendagen zijn, die in het gehele jaar moeten worden nagekomen.

De Paus eindigde met alle dienaren der Kerk te zegenen en allen, die lijden aan de oorlogsfronten en in hun woningen (Vaticaan, (AP) 24.12).

CHURCHILL IN HET NOORD-AMERIKAANSE CONGRES.

In een formele gemeenschappelijke zitting van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden in de Verenigde Staten, heeft Premier Winston Churchill van Groot-Britannië op de tweede Kerstdag een grote rede gehouden.

Churchill zeide, dat het voor hem een der een der grootste momenten in zijn leven was voor het Noordamerikaanse Congres te mogen spreken. Churchill herdacht de tijd na de evacuatie van Duinkerken toen Groot-Britannië eenzaam gestaan had tegenover de geweldenaars en wees op de stroom van hulp, die men in het afgelopen jaar heeft mogen krijgen van de Verenigde Staten, die thans zelf op verraderlijke wijze zijn aangevallen door Japan. De aanval van Japan besprekende zeide hij, dat de plannen daarvoor reeds lang gereed waren. Overigens zeide Churchill, dat het moeilijk was de daad van Japan goed na te gaan.

Hierbij wees hij op de grote bronnen, die de Verenigde Staten en het Britse Imperium hebben vergeleken tegenover die, welke Japan heeft. Gelijk in een vorige speech zeide Churchill, dat in Japan een zekere kliek het land de oorlog in gestuurd heeft waarbij militairen aan het cabinet hun wil opleggen door het plegen van moorden en andere gewelddaden.

Churchill zeide, dat in de eerste tijd echter vele offers zullen moeten worden gebracht en de vijand zekere voordelen zal kunnen behalen. Dat de Verenigde Staten enkele grote aanvankelijke tegenslagen heeft gehad en mogelijk nog zal hebben schreef Churchill gedeeltelijk toe aan de hulp, die men aan Groot-Britannië geboden heeft. Churchill wees erop, dat niet alle delen van de Noordamerikaanse en Britse bezittingen versterkt zijn zoals men zou willen dat die versterkt waren. Hij sprak echter het vertrouwen uit, dat deze geleidelijk aan zullen worden versterkt, evenals dit het geval geweest is met andere gebieden, zoals bijvoorbeeld het Midden-Oosten.

In het biezonder roemde de Premier de moedige strijd der Russen, waardoor de vijand een grote tegenslag heeft gehad en wees verder op de strijd in Libye, welke ook bijdraagt om den vijand grote afbreuk te doen.

Een belangrijke gedeelte van de rede luidde verder als volgt:

„Zeker ben ik ervan, dat op deze dag, wij meesters zijn van ons geloof; dat de taak, die ons is voorgelegd, onzen krachten niet te boven gaat; dat haar folteringen en arbeid niet te veel zijn voor ons uithoudingsvermogen. Zolang wij vertrouwen hebben in onze taak en een onoverwinnelijke wil, zal de redding ons niet onthouden worden. In de woorden van een gedicht: Hij zal niet bevreesd zijn voor slechte tijdingen, zijn hart is hecht, vertrouwende op den Heer. Niet alle tijdingen zullen slecht zijn. Integendeel, machtige slagen zijn in de oorlog reeds toegebracht aan den vijand. De schitterende defensie van het geboorteland door de Russische legers en het volk, die het tyrannieke systeem van de nazies slagen hebben toegebracht, zal niet slechts het nazie-lichaam zullen doen verettteren en ontsteken, doch ook de naziegeest. De blufferige Mussolini is reeds verwrongen. Hij is nog slechts een lakei en dienaar, een gewoon werktuig voor zijn meesters wil. Hij heeft groot lijden en kwaad aan zijn industrieel volk veroorzaakt. Hij is beroofd van zijn gehele Afrikaanse Imperium.

Abessinië is bevrijd. Onze legers van het Oosten, die zo zwak en slecht bewapend waren op het ogenblik van de Franse afval, beheersen thans alle gebieden van Heron tot Benghazi [op Kerstdag door Britten genomen — Red.], van Apello en Cyprus tot het Noord-Oosten van de Nijl. Gedurende vele maanden hebben wij ons toegelegd op het voorbereiden van een offensief in Libye. Een zeer belangrijke slag, die daar gedurende de laatste 6 weken heeft gewoed, is op de meest verwoede wijze gevoerd door beide partijen. Vanwege de moeilijkheden van aanvoer zan de woestijnzijde waren wij nooit in staat numeriek gelijke strijdkrachten te vergaren om den vijand te bestoken. Daarom moesten wij ons verlaten op de superioriteit in aantal en qualiteit van tanks en vliegtuigen, Britse en Amerikaanse. Voor de eerste maal door deze geholpen hebben wij voor de eerste maal den vijand met gelijke wapenen bestreden.

Voor de eerste maal hebben wij hem de scherpe kant laten voelen van de werktuigen, waarmede hij Europa in slavernij geworpen heeft. De pantserstrijdkrachten van den vijand in Cyrenaica bedroegen ongeveer 150.00 man, waarvan een derde uit Duitsers bestond. Generaal Auchinleck heeft de taak op zich genomen om die pantsermacht volkomen te vernietigen en ik heb goede redenen te geloven, dat zijn doel zal worden bereikt.

Ik ben zo verheugd voor u, leden van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden, thans — nu Gij de oorlog ingaat — het bewijs te leveren, dat met goede wapenen en een goede organisatie, wij in staat zijn het leven uit de wrede nazies te stampen. Wat Hitler in Libye lijdt is slechts een voorbeeld en een voorproefje van wat wij hem en zijn medeschuldigen te bieden hebben, waar deze oorlog ons ook mocht voeren in elk hoekje van deze aardbodem.

Er zijn ook goede tijdingen van de blauwe wateren. De levenslijn van voorraden die onze twee landen over de Oceaan verbindt, zonder welke wij allen zouden falen, die levenslijn stroomt gestaag en vrij niettegenstaande al hetgeen de vijand doen kon. De rug van het Britse Imperium, die — gelijk velen dachten — 14 maanden geleden gebroken was, is thans onvergelijkelijk sterker en wordt elke maand sterker.

Tenslotte, als Gij het mij wilt vergeven dit te zeggen, zijn de Verenigde Staten meer verenigd dan ooit tevoren en hebben zij het zwaard getrokken voor de vrijheid en de sabel weggeworpen. Al deze ontzaggelijke stappen hebben veroorzaakt, dat de onderworpen volken van Europa hun harten weer verheven in hoop hebben opgeheven; zij hebben voor altijd de beschamende bekoring opzij gezet om zich neer te leggen bij de wil van den veroveraar. De hoop is weergekeerd in de harten van talrijke millioenen mannen en vrouwen en met die hoop brandt er een vlam van woede tegen de brute en verdorven indringers en nog feller brandt het vuur van haat en verachting voor de smerige Quislingachtige vijanden. In een dozijn beroemde oude Staten, thans neergebogen onder het nazie-juk, wachten massa's mensen op het uur der bevrijding, wanneer ook zij wederom in staat zullen zijn hun rol te spelen en hun slagen toe te brengen als mannen. Dat uur zal aanbreken en de volken zullen zeggen, dat de nacht voorbij is en de dageraad is aangebroken.

De aanval op ons, zolang en zo volledig beraamd door Japan, heeft onzen beiden landen ernstige problemen geboden, waarvoor wij niet volledig voorreid konden zijn. Indien men mij zou vragen, en het volk in Engeland heeft het recht mij dit te vragen, waarom wij niet voldoende wapenen als moderne vliegtuigen en allerlei andere soort hebben in Malakka en Oost-Indië, dan dan ik slechts wijzen naar de overwinning, die Generaal Auchinleck behaald heeft in de Libyse campagne. Had hij onze gestadig toenemende bronnen tussen Libye en Malakka verdeeld en verspreid, dan zouden wij mogelijk op beide plaatsen te weinig te kunnen hebben."

Verder sprak Churchill echter het vertrouwen uit, dat in 1942 „onze krachten zo zullen toenemen, dat wij in staat zullen zijn in 1943 overal het initiatief in de strijd te nemen." (Washington, (AP) 26.12).

OREL DOOR RUSSEN BEDREIGD.

De Russen deelden mede, dat het Duitse Moskoufront klaarblijkelijk wanhopig poogt de nieuwe posities te houden aan de Kaluga-Mozjaisk-Rzjev linie. De Rode legers rukken echter ongestuit voort, niettegenstaande de herhaalde Duitse tegenaanvallen. De Duitse Orel-sector op 210 mijl ten Zuiden van Moskou aan het beneden-einde van de linie stond onder directe bedreiging van de Rode strijdkrachten, terwijl de Sovjettroepen eveneens gestadig opdringen naar Mozjaisk op 57 mijl ten Westen van Moskou. (Moskou, (AP) 26.12).

BELEG VAN LENINGRAD OPGEHEVEN.

De troepen van het Rode Leger lichtten het 5 maanden oude beleg van Leningrad op en verklaarden officieel, dat zij meer dan 600 Duitsers doodden en nog 32 dorpen heroverden in een opmars welke evenwijdig loopt aan het tegenoffensief aan het centrale front. Het Sovjet Informatiebureau zeide, dat de Russische soldaten de indringers terugdreven van het gebied rond Volkjov op 80 mijl ten Zuid-Oosten van Leningrad aan de voornaamste spoorlijn tussen die stad en Moskou. (Moskou, (AP) 27.12).

AUSTRALIERS BOMBARDEREN GREENWICH ISLAND.

Het communiqué van Melbourne deelt mede, dat vliegtuigen van de Koninklijke Australische luchtmacht vijandelijke opslagplaatsen en installaties hebben gebombardeerd op Greenwich-Island (Japans mandaat). Alle vliegtuigen keerden veilig terug. (Melbourne, (AP) 26.12).

Het nieuws van vandaag.

De voornaamste gebeurtenissen, die gedurende de Kerstdagen plaats vonden, staan op blz. 1.

Premier Winston Churchill heeft op de tweede Kerstdag een grootse rede gehouden voor het Noordamerikaans Congres. De rede van Churchill was zeer bemoedigend. Hoewel velen haar door de radio hebben gehoord staan enkele belangrijke biezonderheden op blz. 1.

Wat Z. H. Paus Pius XII nog zeide in zijn rede op 24 December over de nieuwe orde kan men lezen op blz. 1. Namen van mogendheden noemde de Paus niet, doch voor wie begrijpen wil is het duidelijk, dat Zijne Heiligheid de nazie-ideeën gevoelig striemde. Enkele punten uit de rede dragen tevens een treffende gelijkenis met het 8 punten program van Roosevelt en Churchill, zoals die werd opgesteld bij de eerste ontmoeting.

De beide grote leiders zijn thans voor de tweede maal bijeen en hebben al goede vorderingen gemaakt met hun plannen. 1943 moet het jaar worden, waarin de Geallieerden ter overwinning zullen trekken.

De strijd op de Philippijnen neemt grote afmetingen aan. De Japanners gaan voort met versterkingen aan te voeren en zijn numeriek reeds in de meerderheid.

Ook de Japanse luchtactiviteit is groot. Niettegenstaande Manilla tot een open stad verklaard werd door Generaal Douglas MacArthur hebben de Japanners op meedogenloze wijze hun bombardementen op de stad voortgezet. (blz. 3).

De Secretaris van de fascistische partij en de Minister van Landbouw zijn afgetreden. Het aftreden werd door Mussolini aanvaard. Foto's van de heren mogen echter niet gepubliceerd worden. Volgens de Italiaanse berichten zou de een zijn belangrijke post verlaten om als „vrijwilliger" in het leger dienst te nemen, terwijl de andere om „gezondheidsredenen" zijn baantje niet langer kan houden. Wat is er in Italië aan het gebeuren? Pluis schijnt het er zeker niet te zijn. De laatste dagen deden al de wildste geruchten de ronde over een revolutie of een staat van beleg in het Noorden van Italië. Nu Italië zijn gehele Imperium verliest zou het inderdaad geen verwondering wekken als op zekere dag de „blufferige lakei van Hitler" (zoals Mussolini door Churchill genoemd werd) voor kwade verrassingen kwam te staan.

Bewondering voor China.

Sir George Hubert Wilkins, de bekende Australische Zuidpoolreiziger en journalist maakte onlangs een reis door China, waarvan hij het volgende vertelt:

„Ik ben zeer blij, dat ik in China ben. Ik maakte een reis door de Stille Oceaan en tot dusver heb ik de noordoostelijke provincies bezocht en Peiping en de steden in Oost en Zuid-China. Ik heb niet alleen van autoriteiten, doch evenzeer uit de mond van den man uit het volk in China de stem van China vernomen, welke het geloof en het vertrouwen in de uiteindelijke hereniging van geheel China en in de hoge principes, welke door Sun Yat Sen zo duidelijk toegelicht en door Tsjiang Kai Sjek zo dapper uitgevoerd werden, tot uiting bracht.

Hier in China heb ik een dusdanig voorbeeld van standvastigheid gezien, dat onbegrijpelijk is voor een ieder, die het niet met eigen ogen aanschouwd heeft. En deze vastberadenheid vond ik niet minder bij het volk in het Noorden, Oosten en Zuiden, dan hier in Midden-China. In het Oosten en Zuiden zijn de lasten, welke het volk met prijzenswaardige moed torst, natuurlijk van geheel andere aard dan de zorgen, welke de inwoners van Chungking met zulk een schitterende geestkracht doorstaan. In het Noorden, Oosten en Zuiden, waar zij tijdelijk onderdrukt worden door een vreemde macht dragen zij hun lot met een prachtig geduld en ik geloof, dat deze houding steun vindt in het vertrouwen in de uiteindelijke bevrijding. Het volk gelooft, dat deze vrijheid alleen bereikt kan worden onder aanvoering van generalissimo Tsjiang Kai Sjek en zijn bekwame medewerkers.

Tsjiang Kai Sjek geldt als de enige bevrijder.

Toen ik in Hsingking de zogenaamde hoofdstad van Mandsjoerije, was, zeide een man tegen mij, dat, niettegenstaande al hetgeen de Japanners in dit land hebben gedaan, de productie niet belangrijk gestegen is boven het niveau van 15 jaar geleden. Hij zeide, dat de huidige productie niet overeenkomstig de mogelijkheden was en „het is onze bedoeling, dat dit wèl het geval zal zijn". „In de toekomst", zo zeide hij, „zullen deze mogelijkheden in het belang van een verenigd China tot het uiterste geëxploiteerd worden.

Toen ik in Peiping was, herkende men mij dat er, niettegenstaande uitgebreide Japanse en As-propaganda, hier een diepgewortelde vastbeslotenheid bestaat om weer met de centrale macht verenigd te worden. Een autoriteit te Amoy verzekerde mij, dat, terwijl zij tijdelijk gedwongen waren zich aan een bepaalde rechtspraak te onderwerpen, het denkende deel der inwoners van die provincie zich niet bezorgd maakte over de erkenning van de zogenaamde Nanking-regering door de As-mogendheden, omdat, naar hij zeide, alle verstandige mensen in China in hun hart weten, dat de grootste hoop op vrijheid en onafhankelijkheid afhangt van de succesvolle ontwikkeling der plannen, welke door Tsjiang Kai Sjek opgesteld zijn.

Ik heb u deze beide uitingen precies weergegeven, zoals ik ze gehoord heb. Ik heb het oor in beide kampen te luisteren gelegd. Natuurlijk bestaat er verschil van mening, doch dergelijke uitingen van vertrouwen of instemming met hun politieke leiders heb ik van de tegenpartij nooit vernomen, en dientengevolge voorzie ik voor Vrij China de overwinning. Het valt moeilijk te zeggen, wanneer dat zal zijn, doch ik geloof, dat zij in het eind van de zegepraal zullen behalen. De geest van vertrouwen en vastbeslotenheid om het doel te bereiken is in vele stadia tot uiting gebracht, doch zonder twijfel werd nergens een duidelijker voorbeeld gegeven van moed en vastbeslotenheid om vol te houden dan juist hier in Chungking.

De ruïnenstad Chungking leeft feller dan ooit.

Hier hebben wij een stad, die dusdanig vernield en gebombardeerd is, dat zij mij doet denken aan de ruïnes van Babel en Pompeji, doch alle zaken in de tegenwoordige hoofdstad van het land worden voortgezet. Niettegenstaande overlast, storing en oponthoud vindt men overal de bewijzen, dat het zakenleven gewoon doorgaat. Natuurlijk wil dat niet zeggen, dat men het aequivalent van een warenhuis op Fifth Avenue in volle bedrijvigheid ziet, doch de mogelijkheden tot kopen en de genomen maatregelen zijn voldoende om in alle behoeften van het volk te voorzien.

De stad Chungking is wat de verwoesting aan openbare gebouwen en woningen betreft, meedogenloos gebombardeerd doch ik kan tevens zeggen, dat zij buitensporig, bespottelijk en zinloos aangevallen is. Als men zegt,

dat de stad intensief gebombardeerd is, zal dat waarschijnlijk niemand zelfs maar een flauw idee van de werkelijke toestand geven.

Om enigszins een indruk te geven, kan ik zeggen, dat enige uren na mijn aankomst niet minder dan 63 bombardementsvliegtuigen boven de stad cirkelden, terwijl ieder toestel 6 of 8 bommen liet vallen, afhankelijk van het gewicht der bommen. De stad Chungking is niet heel groot, minder dan 4 vierkante mijl. Die 63 vliegtuigen betekenden dat er boven elke vierkante mijl gemiddeld 13 vliegtuigen waren; zij lieten ongeveer 80 bommen vallen. Met andere woorden: op elk stuk ter grootte van drie woningblokken in New York was één bommenwerper en op elk blok vielen gemiddeld twee bommen. In werkelijkheid waren de Japanse bommenwerpers natuurlijk niet zo nauwkeurig. Vele bommen kwamen ver buiten de stad neer of vielen in de rivier en ik denk, dat hun grootste resultaat was, dat er die dag grotere vissen aan de oppervlakte kwamen dan de vissers ooit te voren gezien hadden. Ik hoorde dat er geen verliezen geleden werden.

De verdediging van Chungking is prachtig georganiseerd.

Daar de bombardementen reeds vier jaar aan de gang zijn, kan men zich de verwoestende uitwerking voorstellen, welke zelfs zulk een gering nauwkeurigheidspercentage veroorzaakt heeft. Het effect heeft het moreel van het volk hier in Chungking in het geheel niet aangetast en hoewel er enige doden en gewonden waren en natuurlijk veel oponthoud in zaken, wonen er tegenwoordig meer mensen in deze stad dan ooit tevoren, terwijl er elke dag méér komen. De omvang van het zakenleven is voortdurend toegenomen, van het ogenblik af, dat Chungking de hoofdstad werd. Temidden van de ruïnes van hun eertijds soliede gebouwen zetten de winkeliers hun zaken nog steeds voort en ook alle gouvernements-kantoren functionneren nog steeds. De kracht en moed van dit volk is verbazingwekkend en het is niet slechts buitengewoon nuttig als voorbeeld voor hen, die onder gelijke omstandigheden in Engeland werken, doch ook kan hierdoor het volk van de Verenigde Staten iets begrijpen van het voorrecht dat zij tot heden nog gevrijwaard voor luchtraids bleven. Iets van het vertrouwen en uithoudingsvermogen van Chungking is, naar ik geloof, te danken aan de bekwaamheid van hen, die aan het hoofd staan van de Luchtbeschermings- en steun-organisaties, en natuurlijk aan de prachtige verkennings-organisatie, welke zo tijdig waarschuwt, at men dekking kan zoeken vóór de bommen neerkomen.

Enkele minuten na elke raid ziet men de mensen al weer aan het werk, zij gooien de gaten dicht, welke de bommen gemaakt hebben, herstellen de daken der huizen en zorgen dat het verkeer zo min mogelijk ontwricht wordt. De maatregelen van de regering voor de verzorging van hen, wier woningen vernield zijn, zijn uitstekend. Natuurlijk is het niet mogelijk iedereen direct een nieuwe woning te verschaffen, doch er wordt heel wat voor hen gedaan en ook stelt men alles in het werk opdat de mensen weer onverwijld aan hun gewone bezigheden kunnen gaan.

De bewoners van Chungking geven een heldhaftig voorbeeld van moed en trouw.

Dit alles heeft er veel toe bijgedragen het vertrouwen en de moed van het volk op peil te houden. Toch wordt er heel wat geleden. Waar men kijkt, ziet men aangrijpende toestanden en deerniswaardige gevallen. Doch alles tezamen meen ik, dat al dit menselijk uithoudingsvermogen, deze zielskracht en de bekwaamheid van de regering iets is, dat op alle mogelijke manieren aangemoedigd moet worden. Ik geloof dat wanneer het voorbeeld, dat ons hier in Chungking gegeven wordt, over de ganse wereld nagevolgd wordt, dit de weerstand zal versterken, terwijl wij voorbereidingen treffen om de agressie te vernietigen van hen wier doel het is individuele moed, zoals wij die hier zien, uit te roeien in het belang van nationalistische overheersing.

Ik geloof, dat wanneer wij tegenover die krachten allen dezelfde moed stellen, die men in China aantreft, wij er zeker van kunnen zijn, dat wij niet behoeven te twijfelen aan de uitslag van onze geallieerde oorlogsinspanning. Ik ben er zeker van, dat bij een dergelijke moed en met financiële en materiële hulp Amerika het Britse rijk en China de wereld ten slotte zullen bevrijden van de wilsoplegging van aanvallers."

Kerstviering van het Apostolaat ter Zee.

± 2200 Kerstpakketten.

Reeds van 15 November af ging dank den goeden zorgen van verschillende jonge dames, die daarvoor zeer veel tijd beschikbaar stelden, een stroom van Kerstpakketten naar de schepen. De gehele bemanning van alle Nederlandse schepen ontving een kerstpakket. Ook de Chinezen werden niet vergeten. Ongeveer 2200 pakketten werden verstuurd en van talrijke zijden kwamen reeds de hartelijkste dankbetuigingen binnen voor de milde gevers en voor de dames, die aan dit apostolaat medewerkten.

Slachtoffers van de „Cabo di Hornos" onder de Kerstboom.

Op de vooravond van het Kerstfeest werden 22 mensen van de „Cabo di Hornos" uitgenodigd om in de grote zaal van het R.K. Zeemanshuis Kerstmis te komen vieren. In een wel bijzonder hartelijk samenzijn vond dit rustige feestje plaats. Met fijne tact hadden de organisatoren van dit feestje er voor gezorgd, dat geen vreemden hierbij tegenwoordig waren en dat deze opgejaagde mensen met elkander het vredesfeest vierden. Rond de kerstboom hielden zij een soupertje. Slechts enkele dames en enige leden van het bestuur zorgden er voor, dat alles vlot verliep. Op de gramofoon werden kerstliederen gespeeld. De kerstviering was dezen mensen een groot en innig feest. Na afloop dankten zij dan ook zeer geroerd voor zoveel hartelijkheid.

De H. Mis in het St. Martinusgesticht.

Op de 1e Kerstdag droeg in de feestelijk versierde kapel van het Sint Martinus gesticht de Majoor Augustinus van der Meer O.P. de H. Mis op. Een dames koortje onder leiding van Soeur Alana voerde op schone wijze kerstgezangen uit. De kapel was zeer goed bezet. Ook veel politiemannen waren er en vele niet-katholieken. Te betreuren was het echter, dat er weinig militairen van het Waterfort gekomen waren. Pater Van der Meer hield een gevoelvolle predicatie.

Na de H. Mis trokken de militairen naar het Katholiek Militair Tehuis, waar door de goede zorgen van den heer en mevrouw Schouten een keurig ontbijt klaar stond in de feestelijk versierde zaal. Het militair tehuis was spoedig bezet. De zeelieden ± 30, trokken naar het R.K. Zeemanshuis en ook daar stond een kerstontbijt klaar. Kerstliederen werden gezongen en het was een en al vreugde en opgewektheid. De gehele dag bleef het verder druk en met gulle hand schonk het bestuur tractaties.

Naar het Sint Elisabethsgasthuis.

Ook de zieke militairen en zeelieden werden niet vergeten. Om 16.30 uur begon in het Sint Elisabethsgasthuis de uitreiking der kerstpakketten. Iedere zeeman en militair kreeg iets. Het kinderkoortje van de K.J.M. onder leiding van mejuffrouw Arine Verhaag en Nilda Pinto zong kerstliederen. De beide vaders van de twee tehuizen waren aanwezig en gingen allerhartelijkst met hun vrienden, de zeelieden en militairen, om.

De heer Karel Hendrik Bode hield namens het Comite Kerstviering Zeelieden, dus namens de Curaçaose burgerij, en namens het Apostolaat ter Zee en de katholieke Militaire vereniging „Sint Christophorus" een toespraak tot de zieken.

Om 20 uur begon de Kerstavond in het R. K. Zeemanshuis.

Het veelvervige kinderkoortje van Pater Philippus Offermans O.P. zong liederen onder de kerstboom en mejuffrouw Jeanette Goilo speelde aan de piano. Het vrome kindergezang werd hogelijk gewaardeerd. Na het vertrek der kinderen bleven de zeelieden nog tot laat bijeen en heerste er veel vrolijkheid en pret in het tehuis.

In het Militaire Tehuis was het eveneens een drukte avond.

Het bekende koortje van Frater Arnoud „De zingende Jeugd" zong daar de kerstliederen. Zeer fijn vonden het de Engelse militairen, toen ook een Engelse kerstlied gezongen werd. Ook hier bleef men tot laat bijeen rond de kerstboom.

Feestelijke opening van het nieuw gebouwde gedeelte van het Zeemanshuis.

In de loop van de ochtend van de tweede Kerstdag deelde het Apostolaat ter Zee nog kerstcadeaux uit in het Sanatorium.

Het hoogtepunt van de kerstviering in het Zeemanshuis werd bereikt tijdens de officiële opening door Z. E. den Gouverneur van Curaçao van het nieuw-gebouwde gedeelte van het tehuis.

Toen Zijne Excellentie met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en Luitenant Adjudant Emile van de Laarschot arriveerden was het gebouw overvol met de genodigden, waaronder de eerste burgers van Curaçao. Hoezeer het werk van dit Zeemanshuis gewaardeerd wordt, bleek wel op deze avond uit de talrijke belangstellenden. Te betreuren was het derhalve, dat een vertegenwoordiger van de C.P.I.M. noch een vertegenwoordiger van de C.S.M. aanwezig was.

De dames Wouters ontvingen bloemen en het Bestuur leidde de hoge bezoekers naar hun plaatsen, waar ook reeds Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius aanwezig was.

Voorzitter **Constan Casiano** sprak allereerst een hartelijk woord van welkom en weidde uit over de geschiedenis van de oprichting van dit nieuwe gedeelte. Hij wees op de steun van het Gouvernement en van het Comité Zeemanshuis onder de stuwende leiding van mejuffrouw Wouters. Hij dankte der burgerij en den groten instellingen voor haar steun en medewerking. Dank bracht hij ook aan den heer Morel, die de ontwerper van de bouw is en geheel belangeloos het toezicht hield. Vergeten werd ook niet de heer Tassan, die met zulk een bekwame spoed de bouw voltooide. Tot slot verzocht voorzitter Casiano Zijner Excellentie den Gouverneur het gebouw open te stellen.

Gouverneur **Gielliam J. J. Wouters** wees op de grote voortvarendheid van het bestuur om deze uitbreiding tot stand te brengen. Ook wees hij op de gulheid der burgers, die dit alles geschonken hadden voor den zeeman. Deze gulheid is niet in geringe mate ook te danken aan het feit, dat het gevaarlijke leven den burgers nu duidelijker is geworden. Hij prijst de moed en de vaderlandsliefde van den zeeman en hoopt, dat de nu verhoogde belangstelling voor den zeeman niet weer kwijnen zal na de oorlog.

Biezondere lof zwaaide de landvoogd toe aan het Bestuur en aan den vader en de moeder van het tehuis, die alles opofferen voor de hun toevertrouwde belangen. Alles is klaar, behalve de eigen woning van den beheerder. Met zulke mensen moet het goed gaan.

Met de hoop, dat het zeemanshuis moge groeien en bloeien, verklaarde Zijne Excellentie het huis voor geopend.

Zijne Hoogwaardige Excellentie, **Monseigneur Petrus Innocentius Verriet O.P.** wenste allen aanwezigen een Zalig Kerstfeest en sprak zijn grote dankbaarheid uit voor het werk in zulk een korte tijd tot stand gebracht. Blijde is Hij, dat de ogen van de Curaçaose burgerij zijn opengegaan en dat nu de liefde voor den zeeman gekomen is. Nu zullen ook de beurzen wel nog meer opengaan. „Ik heb, zo zeide de Apostolisch Vicarius, veel met zeelieden gesproken, veel met hen omgegaan. Het zijn stoere, fiere mannen. Zij wagen lijf en leven voor ons aller zaak.

In dit tehuis komt iedereen graag omdat hier alles zulk een echt katholiek geest ademt. Blijde, ben Ik, omdat de vader van dit tehuis weder genezen is en weer temidden van zijn werk is. De grootste zegen van dit tehuis is, dat de zeelieden hier weder opgewekt en vol levensvreugde worden en vol nieuwe moed weder hun plicht vervullen.

De Apostolisch Vicarius besloot met de wens, dat onder Gods zegen en met hulp van Zijn Moeder, het katholiek Zeemanshuis moge groeien en bloeien.

Tot slot hield de **Aalmoezenier Pater Augustinus van der Meer** een toespraak, waarin hij dank bracht aan allen, die goed gedaan hadden aan het zeemanshuis. Er is werkelijk veel gepraesteerd. Meer dan 2000 mensen bezochten dit jaar het tehuis. Veel werd gedaan voor ontspanning, ziekenbezoek enz. Het werk van den zeeman wordt veel gewaardeerd. Hare Majesteit de Koningin, Churchill en vele anderen prijzen om beurten den zeeman en beklemtonen de noodzakelijkheid van hun beroep. De moraal van den Nederlandsen zeeman staat hoog. Hiertoe werkt ook de Curaçaose burgerij mede. Op het gehele Westelijk Halfrond is geen haven, waar de moraal zo hoog is als hier. Wij allen werken mede om de Nederlandse zeelieden te maken tot de zeelieden van weleer, stoere, wakkere mannen. Het alhier gebouwde concentratiekamp voor onwillige zeelieden is leeg en zal leeg blijven. Wij moeten trots zijn op den zeeman. Het Gouvernement, de hogere ambtenaren, de politie, de consuls en de burgers werken allen mede, om te zorgen, dat de zeeman zijn plicht doen kan. Evenwel zijn er altijd nog, die het werk van het zeemanshuis niet waarderen. Velen breken het af, omdat zij het werk niet kennen.

Veel dank bracht pater Van der Meer aan het gouvernement voor de verleende steun en hij benadrukte nog eens, dat het Apostolaat ter Zee een werk van liefdadigheid is en dat hij hoopte, dat ook in het komende jaar de gaven rijkelijk mogen vloeien. Het werk komt ten goede aan alle zeelieden, waarvan ¾ niet katholiek is.

Pater Van der Meer besloot met zijn grote dank uit te spreken aan Zijne Excellentie den Gouverneur, Mevrouw Wouters en Mejuffrouw Wouters en hij bood hun namens het bestuur een schip aan. Het schip is een afbeelding van het schip, waarmee Columbus uitvoer, de „Santa Maria".

Na nog een Zalig Kerstfeest gewenst te hebben en de zeelieden herdacht te hebben, die gestorven zijn, sprak hij de hoop uit, dat onder Gods zegen en met de bijstand van Zijn Moeder het werk van het Zeemanshuis goed moge gaan.

Hiermede was de plechtigheid geëindigd en maakte Zijne Excellentie den Gouverneur met mevrouw Wouters een rondgang door het gebouw, waarop zij kort daarna vertrokken, gevolgd door den Apostolisch Vicarius en verschillende genodigheden.

De meeste bezoekers bleven echter. De K.S.L.I. speelde de hele avond dansmuziek en het was overvol op de dansvloer. Tot heel laat duurde de feestvreugde.

Tijdens het officieel gedeelte zong het gemengde koortje van pater Offerman O. P. Prachtig waren ook de liederen van het Nederlands Mannenkoor onder de kundige leiding van Cornelius Sengers.

De organisatie van de feestavond was geheel af. Aan alle détails had men gedacht. De ontvangst van de genodigden, hun onthaal, alles was af. Met name moet geroemd worden de wijze, waarop men de altijd lastige heren van de pers had voorzien. Zowel de plaatsing van de perstafel als de blocnotes met opdruk „Souvenir aan het Apostolaat ter Zee", maakten hun werk gemakkelijk.

gebracht aan het Leprozengesticht alhier om de ongelukkigen ook te doen mededelen in de blijheid van Kerstfeest. De jongens zongen, grappen, speelden toneel „à l'improviste" deelden oliebollen uit. Zo deden de voortrekkers die dag hun „goede daad".

Kerkberichten.

Week van Zo. 28 Dec. t m 3 Januari.

In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Feest van de H.H. Onnozele Kinderen.

Do.: Feest van de Besnijdenis Onzes Heren.

Vr.: Eerste Vrijdag van de maand, toegewijd aan het Allerheiligst Hart van Jezus.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

4.45 H. Mis.
6.— Uitreiking H. Communie.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis (N)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
19.— Rozenhoedje.
Wo.: 19.— Rozenhoedje Miserere, Preek (P) en Pontificaal Te Deum.
Do.: 6.— H. Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Vr.: 19.— Lof.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Ma. en **Di.** 19.— Lof ter ere van de Zoete Naam.
Wo. 19.— Rozenhoedje, Miserere, preek en Te Deum.
Do. H.H. Missen 6.—, 6.30 en 7.—.
8.— Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (N)
19.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Wo.: De gehele dag biechthoren.
19.— Plechtig Lof met preek en Te Deum.
Do.: H.H. Missen 6.— en 6.30.
7.— Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, **dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur:** 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.)

Weekdagen: 6.30 H. Mis.

Wo.: 19. —Plechtig lof met preek in het Nederlands door den pastoor van de parochie. Het Nederlands Mannenkoor zingt. De plechtigheid wordt door de Curom uitgezonden.
Do.: 7.— Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Za.: 6.30 Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef, spreekuur; 7 — 9 uur.

Zondag:

5.— H. Mis
8.30 Hoogmis (P)
18.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag

Zondag:

5.— H. Mis (P); 8.— Hoogmis (P);
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van het Allerheiligst Hart.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen: de preek of gebeden in de Paplamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

CURACAO.

LUCHTBESCHERMING.

Thans zijn 360 burgers verplicht tot medewerking aan de luchtbescherming. Er zullen nog enige honderden volgen.

VOORTREKKERS ZINGEN VOOR LEPROZEN.

Eerste Kerstdag 's middags hebben Katholieke voortrekkers een bezoek

Curaçao.

WELDOENERS BEREIDEN KERSTFEEST OP BRAKKEPUT.

De grootste Weldoener op het Kerstfeest der Kruisvaarders van St. Jan (Huize Don Bosco) met hun jongens, was Onze lieve Heer. Om middernacht zong Pater-Directeur Irenaeus Arnoud de Bruyn O.P. de H. Mis. Het koor der Broeders zong en bij vele liederen zong de stampvolle kapel mede. Het was een heerlijke Kerstnacht, waarin Pater de Bruyn zijn jongens met een preek wist te stichten, gelijk hij dit alleen ken, omdat het geboren wordt uit liefde tot de jongens. En toen dan ook na afloop allen aan het feestelijke Kerstontbijt zaten, was het weer Pater de Bruyn, die met een stralend gezicht allen jongens stuk voor stuk een zalig Kerstfeest ging wensen en voor elkeen een paar woorden had.

Het Kerstontbijt en al wat daarbij kwam, was het werk van ontelbare weldoeners onder de burgerij van Curaçao. Katholieken, Joden en Protestanten hadden eenparig bijgedragen, zodat een som van honderden guldens aan heerlijkheden en cadeaux aanwezig waren. Gasten des Huizes Don Bosco zaten bijeen, aan andere tafels de jongens van Brakkeput, De Vijf Gelindgs (Wim: „wij zijn eerlijke jongens"), een groep voortrekkers, oud-jongens van Brakkeput e.a. Gedurende de maaltijd hield Broeder overste Martinus Juffermans zijn kerstrede: „ van de meditatie onder de preek van Pater Directeur of van onze H. Communie, de beide hoogtepunten van de kerstviering, moeten wij één gedachte bewaren. Die moet ons a.h.w. klaar maken voor een jaar. En als ik die ene gedachte mag beklemtonen, dan is dat het gebed voor een spoedige vrede...... God heeft het gebed van kinderen en reine jongensharten lief...... jullie hebt nog een groot geloof, bij ons ouderen is het vaak te beredeneerd...... Er zijn hier oud-jongens aanwezig, hartelijk welkom. Er is er hier één, die zijn eerste H. Communie vannacht gedaan heeft als de vrucht van P. de Bruyns priesterarbeid in samenwerking met het lekenapostolaat hier. Hartelijk welkom aan alle gasten. Beste jongens, we zullen die voortaan beter als „Ooms en Tantes gaan beschouwen......"

Schooltassen, pakken, beitels, schoenen en een massa andere cadeaux lagen onder de 4 meter hoge Kerstboom. Alles van weldoeners gekregen om jongensharten blij te maken. Tot in de vroege morgen bleven allen bijeen. Het was Kerstfeest op Brakkeput-Ariba.

R. K. HOOFDACTECURSUS.

Op blz. 3 staat een advertentie voor de R. K. Hoofdactecursus, die in Februari zal aanvangen. Het is verheugend, dat het zover gekomen is. Mogen velen van deze gelegenheid gebruik maken.

VERENIGINGSNIEUWS.

— U.V.O. (uit vriendschap ontstaan) viert as. Zondag het eenjarig bestaan. Om 8.15 wordt de H. Mis in de parochie van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel voor de intentie van de leden opgedragen.

Des avonds is er een feestavond in het Katholiek Zeemanshuis.

Voetbal: Morgen om 16 uur competitiewedstrijd Hercules 1 — Jong Curaçao 1 op Mundo Nobo. Opstelling Hercules 1:

S. Nenomuceno
H. S. Weber E. Confesor
O. Marchena M. Escobar J. Pardo
E. Calvo G. Maduro S. Hernandez
M. Legito J. Christiaan
Res. W. van Rosberg, E. van Rosberg, F. Lasten, P. Faneyten, J. Haseth

— K.S.C.: **Voetbal:** D.S.C. — Caribbean 2—1.

PAARDEN-WEDSTRIJD TE SANTA ROSA.

2e Kerstdag.

De verschillende wedstrijden hadden een zeer spannend verloop. Bij het schoonrijden ging de twee winnaars zonder noemenswaardig verschil over de eindstreep, terwijl het hard-rennen vol opwindende momenten was, aangezien de renners niet veel in kracht verschilden en een enorme snelheid bereikten.

Het Bestuur der „Paarden-sport vereniging" had, gedeeltelijk geholpen door de begunstigers, prijzen ter beschikking gesteld, welke na afloop der wedstrijd werden uitgereikt. Hier volgen de winnaars:

Schoonrijden: 1e prijs: E. Noor met Prins; 2e prijs: E. Noor (Jr) met Schemel; 3e prijs: E. Wallee met Rubin. Hardrennen: 1e prijs: J. Smyns met Jalisco; 2e prijs: B. Leon met Frasca; 3e prijs: C. Noor met Bolivar. De wedstrijd werd gesloten met een vlagge-spel.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

BUITENLAND.

JAPANNERS BOVEN MANILLA.

Twee golven van Japanse vliegtuigen, in totaal 17, trokken over de open stad Manilla gedurende meer dan een uur, te beginnen om 17.20 uur in Manilla's vijfde luchtalarm van de dag. Enkele bommen werden geworpen in het Noordwestelijk deel van de stad en in het gebied van de Manilla-baai, doch voor het grootste deel vlogen de toestellen laag en schenen zij een proef te nemen op Generaal Douglas MacArthurs bekendmaking, dat Manilla zelf geen militair objectief is. (Manilla, (AP) 26.12).

DE STRIJD OP DE PHILIPPIJNEN.

De verklaring dat Manilla een open stad is veronachtzamende doodde de Japanse luchtmacht vele personen en stichtte vele branden in een aanval gedurende de namiddag, waarbij bommen regenden op de onverdedigde stad. De vliegtuigen brachten twee uren lang dood en verderf mee voor de stad. De luchtaanvallers ondervonden geen weerstand terwijl zij brisantbommen op de wereldstad stortten. De Japanners bombardeerden het ommuurde stadsgedeelte nabij het oude fort Santiago, dat reeds jaren lang niet meer als fort gebruikt wordt.

Ook lieten de aanvallers bommen vallen op het gedeelte tegenover het ommuurde stadsgedeelte bij de massa-aanval. De massa-aanval kwm nadat Generaal MacArthur aan de wereld bekendmaakte, dat Manilla van nu af geen militair objectief meer is. Op betekenisvolle wijze bevatte de proclamatie deze zin: „Opdat geen verontschuldiging kan worden gegeven voor een mogelijke vergissing zullen de Amerikaanse Hoge Commissaris, de Regering van het gemenebest en alle combatante militaire installaties zo snel mogelijk uit de omstreken van de stad worden verwijderd".

Ogenblikkelijk na de bekendmaking van Generaal MacArthurs maatregel worden alle militaire opslagplaatsen, die niet konden worden verwijderd uit de open stad, vernietigd; de afweerkanonnen werden uit de zone gehaald; het Hoofdkwartier van het Verre Oostelijke Commando werd opgeslagen buiten Manilla en de Regering met President Manuel Quezon aan het hoofd verliet de stad.

Het Verre Oostelijke Commando maakte bekend om 16.40 uur, dat de toestand onveranderd is gebleven op beide fronten op het eiland Luzon waar de hevigste gevechten van de Philippijnen. (Manilla, (AP) 27.12).

LUZON BIEDT WEERSTAND AAN DE JAPANSE INDRINGERS.

Militaire berichten uit de Philippijnen deelden mede, dat de invaderende Japanse strijdkrachten, welke speciaal zijn uitgerust met lichte wapenen en noodrantsoenen, dagenlang vechten zonder hulp van voorraadschepen. De indringers stromen aan land in het gebied rond de Golf van Lingayen ten Noorden van Manilla en op andere punten van het sleuteleiland Luzon. Zij zijn gewapend met geweren en machinegeweren als standaard-uitrusting. Deze is belangrijk lichter dan de harder toeslaande wapenen van de Noordamerikaanse en Philippijnse verdedigers. Hoewel de Japanse wapenen minder schade aanrichten, hebben zij het voordeel van beweeglijkheid. De wapenen zouden volgens de militaire berichten accuraat werken tot een afstand van 1000 meter. De rantsoenen van de indringers zijn voldoende voor 5 dagen en bevatten rijst en geconcentreerd vlees. Hoewel de berichten zeiden, dat sommige Japanners slecht bewapende jongelingen zijn, meldden de officieren, dat het grootste deel van het invaderend leger gevormd is uit veteranen-schoktroepen met een achtergrond van gevechtsondervinding in China. Generaal MacArthur vecht tegen een overmacht en moet zich grotendeels verlaten op onvolledig getrainde Filipino-troepen, die niettegenstaande geprezen worden om hun goed gedrag onder vuur Washington, (AP) 27.12).

DE STRIJD IN RUSLAND.

De Russen maakten bekend, dat het Rode leger de dicht gevroren rivier Oka ten Zuiden van Moskou is overgestoken en de Duitse strijdkrachten, die bitter doch vergeefs poogden Hitlers aansporing om het stromende Sovjet-offensief aan die linie tot staan te brengen, heeft verdreven.

De militaire berichten zeiden, dat de Rode troepen een grote bevolkte stad aan de Westelijke oever van de Oka bestormden en heroverden na een slag van twee dagen, die gevechten op straat van man tegen man tot hoogtepunt had.

Het Regerings nieuwsblad „Izvestia" zeide, dat volgens opdracht van Hitler het offensief van de Sovjettroepen hier moest worden tegengehouden. De Duitsers hadden deze plaats zeer versterkt en deden elke poging om het Russisch offensief tegen te houden. Koppige straatgevechten ontstonden en de plaats werd na korte tijd door de Russen bezet. De laatste Russische tellingen plaatten het aantal Duitse doden bij de gevechten van de laatste dagen op 34.000 man. Hiervan zouden 20.000 man zijn gedood in een gevecht van 6 dagen op de toegangswegen naar Sebastopol, de Russische vlootbasis op de Krim, en 12.200 man aan het Moskoufront tussen 21 en 25 December. Het Sovjet Informatiebureau zeide, dat de Russische strijdkrachten nog honderden dorpen heroverden en 30 gemeenten namen in een sector van het Westelijk front. Het nieuwsblad „Komsomolskaya Pravda" zeide dat 3000 nazies werden gedood en 31 dorpen werden heroverd op een enkele dag in een andere sector.

De gevangenen, die aan de Westelijke oever van de rivier Oka werden genomen, deelden aan de Russen mede, dat zij opdracht hadden de Rode legers ten koste van alles tegen te houden. De officieren van het Rode Leger zeiden, dat dit werd bevestigd door een order van de dag, gedateerd op 19 December. Deze order was getekend door Kolonel Generaal Helmesterbert, Commandant van de 23ste Duitse infanterie-divisie. De order luidde: „De algemene condities van de oorlog eisen dat de huidige terugtrekking thans absoluut moet ophouden. De divisie moet haar gehele achterste linie schoonmaken en de soldaten naar de regimenten terugbrengen, die achterblijven. In de toekomst is het noodzakelijk door een energieke actie dat het gehele personeel voor zichzelf zorg drage en andere hoeveelheden wapenen en ammunitie verzamele.

Ik verwacht dat de divisie, niettegenstaande de grote vermoeidheid van de soldaten en officieren in staat zal zijn stand te houden in deze critieke dagen. Na een nauwkeurige bestudering van deze order moet zij worden vernietigd".

De Russen zeiden, dat een andere order van den Commandant van de 7de Duitse infanterie-divisie den officieren instructies gaf hoe te handelen onder de omstandigheden van een „tijdelijke vijandelijke meerderheid in de lucht" en hoe het hoofd te bieden aan het tekort in de ammunitie en de discipline te bewaren onder de troepen. (Moskou, (AP) 26.12).

ITALIAANSE MINISTERS TREDEN AF.

Officiële berichten uit Rome delen mede, dat Mussolini het aftreden aanvaard heeft van Adelchi Serena, Secretaris van de fascistische partij, alsmede van den Minister van Landbouw Giuseppe Tassinari. Serena's aftreden werd uitgelegd als resultaat van diens verlangen om aan de oorlog deel te nemen als „vrijwilliger". Tassinari's aftreden geschiedde om „gezondheidsredenen". Het partij-blad bevatte order, dat Serena's foto niet in partij- of openbare gebouwen moet worden tentoon gesteld, „omdat dit van geen belang kan zijn, aangezien de Duce hoofd is van de enige die telt". Serena werd vervangen door Aldo Bidussoni, een gewonden oorlogsveteraan. (Bern, (AP) 26.12).

KORTE BERICHTEN UIT INDIË.

— Mannen geboren in 1924 zullen volgende maand in de militaire dienst worden ingelijfd.

— Iedereen, die geen uniform draagt, moet papieren bij zich hebben, waaruit kan blijken, dat hij in burger gekleed mag gaan.

— Gelden voor het fonds „Voor onze Jantjes" stromen toe. Enige scheepvaartmaatschappijen en haar directies gaven f 52.000 (Batavia, G.P.D. 27.12).

— Twee Indonesische partijen, die vóór de oorlog tot de uiterste oppositie werden gerekend, deden bij het uitbreken van de oorlog in de Stille Oceaan een beroep op de inheemse bevolking om het gouvernement te steunen. Thans zond de Gouverneur-Generaal aan de bestuurders dezer partijen een brief, waar hij schrijft, dat hij al wel reeds overtuigd was, dat de inheemse bevolking zich de betekenis der Japanse agressie realiseerde, doch dat hij niettemin deze spontane actie ten zeerste waardeert. Wat betreft het gedeelte van resolutie, waarin het gouvernement werd uitgenodigd „de inlandse bewegingen op te nemen in de sociale constructie van land en volk in democratische zin zowel politiek, economisch als sociaal" wijst de Gouverneur-Generaal er in zijn brief op, dat dezen bewegingen reeds is gevraagd hoe de Indonesische medewerking het best kan worden verzekerd (Batavia, G.P.D. 27.12).

Gistermiddag is door vijandelijke actie een vliegtuig van de K.N.I.L.M. neergeschoten. Drie radio-operateurs hebben daarbij de dood gevonden. De elf passagiers bleven ongedeerd. Waar dit geschied is, wordt niet medegedeeld (Batavia, G.P.D. 27.12).

— Japanse vliegtuigen hebben over verschillende plaatsen in de buitenbezittingen pamfletten uitgestrooid, die in stuntelig Engels de bevolking oproepen revolutie te maken en zich bij de Japanners aan te sluiten (Batavia, G.P.D. 27.12).

— Thans blijkt, dat van de op een mijn gelopen Nederlandse duikboot niet één, doch zeven leden der bemanning zijn gered (Batavia G.P.D. 27.12)

The U. S. Marine Corps.

Wapenspreuk der Amerikaanse mariniers: „Semper fidelis".

Aan „Zeemacht" ontlenen wij het volgende artikel van den kapitein der mariniers, W. A. J. Roelofsen, over de mariniers van de Verenigde Staten.

Nadat op 5 November 1775 het Amerikaanse Congres Samuel Nicholas had benoemd tot officier der mariniers en hij met de rang van kapitein was geplaatst aan boord van de „Alfred" (Black Prince) begon deze eerste der Amerikaanse mariniersofficieren met de werving der twee bataljons, waartoe op de 10de November werd besloten.

Het Korps Mariniers der Verenigde Staten beschouwt 10 November 1775 als zijn geboortedatum.

Behalve op de „Alfred", kwamen ook op de andere voor de marine aangeschafte schepen detachementen mariniers.

In 1775 zeilde een eskader naar de Bahama's met Nicholas als eskader-officier der mariniers. Het Britse garnizoen te New Providence werd verrast: Nicholas landde met ongeveer 200 mariniers en veroverde de stad met de er omheen liggende versterkingen.

De vloot zeilde daarna Noordwaarts en ontmoette het Britse oorlogsschip „Glasgow", welke ontmoeting het eerste zeegevecht der mariniers werd.

Spoedig daarop ging het eskader uiteen en Nicholas kwam aan de wal, waar hij nieuwe eenheden africhtte voor in aanbouw zijnde fregatten. Met een deel daarvan voegde hij zich bij Washingtons leger om er mee deel te nemen aan de gevechten bij Trenton en Princetown.

Overigens dienden mariniers in de koloniën en in Europa: had de kaperkapitein John Paul Pones op zijn schepen, waarmede hij in de Europese wateren tegen de Engelsen vocht, grote detachementen: streden zij mee op een eskader, dat op de Mississippi en langs de Golfkust opereerde: namen in 1779 deel aan de Penbobscot-expeditie en gingen tegen het einde van de oorlog wederom mede naar de Bahama's.

Zij hadden alzo een belangrijk aandeel in de Amerikaanse Vrijheidsoorlog (1775 — 1783), maar ook zij ontkwamen niet aan het mariniersnoodlot dier tijden: na de oorlog werden zij afgeschaft.

Eerst in 1798 besloot het Congres tot heroprichting onder de naam welke zij nu nog dragen, aanvankelijk uitsluitend om detachementen te leveren voor de schepen, die de Franse kruisers bevochten en de handelsoorlog voerden.

Het Hoofdkwartier was gevestigd te Philadelphia, doch toen in 1800 Washington hoofdstad werd, ging een detachement daarheen ter beveiliging van de marinewerf, weldra door het hoofdkwartier gevolgd: het is daar gebleven tot de huidige dag.

Esprit-de-corps:

De nogal luchtig gevoerde oorlog met Frankrijk eindigde in 1800: inkrimping ter bezuiniging dreigde, doch werd gestuit, omdat de strijd met de Barbarijse staten ontbrandde en op de naar de Middellandse Zee gezonden schepen sterke detachementen werden nodig geoordeeld.

De geschiedschrijver verhaalt, hoe in deze tijd bij de Amerikaanse mariniers de esprit-de-corps, de korpsgeest, ontstaat, welke zo kenmerkend is voor mariniers, van welke nationaliteit ook.

Inmiddels eindigde de Barbarijse oorlog in 1808 en natuurlijk volgde wederom bezuiniging, zodat op de eskaders op het Erie- en op het Champlainmeer landsoldaten de plaats der mariniers moesten innemen en slechts een gering aantal mariniers beschikbaar was, toen de Engelsen in 1814 een aanslag op Washington deden. Aan de zeeoorlog tegen Engeland namen detachementen deel op de schepen, o.a. in het gevecht tussen het fregat „Constitution" en de „Java" en daarna toen de „Constitution" slaags raakte met de „Cyane" en de „Levant."

De vierde commandant van het korps, Archibald Henderson, die van 1820 — 1859 het commando voerde, bracht het korps op een hoog peil van geoefendheid. In zijn tijd werd het mariniersmuziekcorps opgericht, hetwelk nog heden een zeer bizondere reputatie geniet.

Henderson bracht het officierskorps op een hoger plan, inspecteerde voortdurend de wal- en scheepsdetachementen, versterkte de korpsgeest en bracht een nauwe aansluiting met de marine tot stand.

In deze jaren streden de mariniers mee tegen de zeerovers in de Middellandse Zee, in Florida en in Oost- en West-Indië; zij beschermden de Amerikaanse burgers in Haïti en China: vormden de dekking van de Wilkes' exploratie-expeditie: hielpen het leger in de strijd tegen de Indianen in Georgia en Florida: namen deel aan de verovering van Californië en aan de Mexicaanse oorlog.

De korpscommandant was van mening, dat iedere marinier naar de strijdtonelen moest: behalve aan de wal en op de Home Fleet dienden zij op de vijf eskaders, die feitelijk over de gehele aardbol rondvoeren.

Een zelfstandig bataljon vergezelde Perry naar Japan en zorgde voor respect afdwingend vlagvertoon (1853).

Op het Oost-Indische eskader namen mariniers deel aan de aanvallen op de Chinese kust: andere beschermden de stammen der Zuidzee-eilanden.

Bij de in deze tijd beginnende interventie der Verenigde Staten in de Spaans — Amerikaanse landen beschermden mariniers levens en goed van Amerikaanse burgers.

In de Burgeroorlog.

In de Burgeroorlog (1861—1865), vochten de mariniers, om niet volkomen opgehelderde redenen, meer succesvol ter zee dan te land. De voornaamste wapenfeiten waaraan zij deelnamen waren de pogingen om bij het uitbreken van de oorlog de walstations in het Zuiden te behouden: de slag bij Bull Run: de landing ter verovering van de forten bij Hatterasbaai: de expedities langs de kust van Carolina: verovering van New-Orleans en Fort Fisher: de aanslagen op de versterkingen der Zuidelijken langs de Mississippi.

Toen de vrede getekend was, kwam weer inkrimping: de sterkte verliep tot minder dan tweeduizend. De korpscommandant voerde nu de qualiteit zo hoog mogelijk op. Alle detachementen, zowel die te land als van de schepen, werden geoefend volgens de reglementen en voorschriften van het leger.

De mariniers beteugelden binnenlandse onlusten en namen deel aan de expeditie naar Korea, tijdens de oorlog tussen China en Japan.

Telegrafisch was aan de „Baltimore" hulp verzocht ter bescherming van de Legatie te Seoul. De commandant van het schip zette de mariniers aan de wal, die onder hun voortvarende kapitein Elliot door een zeer moeilijk terrein in elf uur de mars van ruim vijftig Kilometer volbrachten. Dat is mariniierswerk!

Heftig, maar met succes, verzette inmiddels de commandant zich tegen een poging tot opheffing en het doen opgaan van de mariniers in de marine.

De strijd om het bestaan is geen enkel marinierskorps vreemd, maar ook de palm groeit onder de verdrukking.

In het laatst der zeventiger jaren hadden de mariniers hun deel in het onderdrukken der ernstige onlusten, die een gevolg waren van de werkstakingen die alle handel en bedrijf in negen staten hadden lamgelegd.

In 1885 beschermden zij de Amerikanen in Panama, later op Nevassa-eiland en te Valparaiso en zij onderscheidden zich mee bij de beteugeling van het robben-stropen in de Beringzee.

In de Spaans — Amerikaanse oorlog (1898) vochten de mariniers op de Atlantische en de Aziatische vloot, terwijl een expeditionnair bataljon naar Cuba ging.

Naar de onrustig geworden Philippijnen werden vier bataljons gezonden, waarvan een deel in 1900 naar China ging om te helpen bij de onderdrukking van de Boxeropstand. Een deel bleef er als Gezantschapswacht.

Van de uitstekende kameraadschap tussen hen en onze mariniers van die tijd af tot 1923 — toen Nederland zijn mariniersgezantschapswacht ter fine van bezuiniging introk — getuigen nog de, inmiddels steeds meer gebruinde, verhalen die op gezellige uren door de ouderen onder ons zo gaane verteld worden.

In 1903 voerde de „Dixie" een brigade mariniers over naar Colon om dienst te doen in de landengte van Panama, waar zij jaren bleven ter bescherming van de werkzaamheid bij de kanaalaanleg.

Inmiddels volvoerden zij ook de eerste interventie in Nicaragua.

Zo waren zij overal aanwezig in de nogal woelige dagen destijds in de Nieuwe Wereld.

In 1914 ging een versterkte brigade naar Vera Cruz in Mexico: een troep van geringere sterkte naar Haïti, terwijl de vloot op en neer bleef varen langs de Mexicaanse kust (de Moffen wroetten in Mexico). Binnen het jaar bleek het nodig zowel naar Haïti als naar Santo Domingo een brigade mariniers te zenden, die daar ruim vijf jaren zijn gebleven.

In Wereldoorlog I:

Gedurende de oorlog 1914 — 1918 werd het korps belangrijk uitgebreid en bereikte het een sterkte van 75500.

Twee brigades gingen naar Frankrijk een naar Cuba, een andere bleef in reserve: twee sterke recruten-depôts gingen voortdurend door met personeel afleveren.

In Frankrijk namen de mariniers deel aan de strijd in de Marbache-sector, bij Saint-Mihiel, in Champagne, in de Argonnen, aan de Maas, en zij namen na de wapenstilstand deel aan de bezetting van het Rijnland, waar zij een sector bezetten van het bruggenhoofd bij Coblenz. Zij verlieten het bezetgebied in Juli 1919.

Het eerste tiental jaren daarna werd hoofdzakelijk besteed aan reorganisatie en modernisering. Inmiddels gingen sterke contingenten naar China en Nicaragua, waar bescherming van Amerikaanse belangen noodzakelijk was, terwijl de zich steeds uitbreidende vloot een groot aantal scheepsdetachementen vergde.

Uit de geschiedenis is gebleken en de beschouwing over de huidige organisatie zal bevestigen, dat het expeditionnaire element bij de Amerikaanse mariniers sterker on de voorgrond treedt dan bij de Britten het geval is. Het Engelse leger is in feite expeditionnair: van elk korps immers dient de ene helft in het moederland en de andere ergens overzee. Waar ter wereld wat gebeurt zijn Engelse legertroepen in de buurt en de vloot waarborgt snelle verplaatsing overzee. De Amerikanen dragen expedities vrijwel uitsluitend op aan hun mariniers en hebben op zeer veel plaatsen buiten Amerika mariniersgarnizoenen.

De krachtige vloot der Verenigde Staten voert hen over of beschermt de overbrenging.

Sterkte van het korps:

De mariniers zijn voor Amerika wat het buiten Engeland dienend deel van zijn leger voor het verenigd Koninkrijk is. Daarom heeft het U. S. Marine Corps zulk een grote sterkte: globaal kunnen we deze heden zeker stellen op rond 50.000.

In grote trekken omvat het korps thans het volgende:

1. de depôts en de opleidingen.
2. de scheepsdetachementen, die elk een grotere sterkte hebben dan bij ons gebruikelijk is. De aflossing geschiedt per organieke eenheid, overeenkomend met onze sectie.
3. de kern, ter sterkte van 2 divisies ieder à ongeveer 11.000 man.
4. de Fleet Marine Force, een divisie van ongeveer 10.000, rechtstreeks ter beschikking van den vlootvoogd, ten behoeve van acties in zeer nauwe samenwerking met de vloot.
5. zelfstandige eenheden, bestemd voor: a. vermeesteren en/of verdedigen van vooruitgeschoven vloot- en luchtbases: b garnizoenen in afgelegen bezittingen: c gezantschapswachten: d garnizoenen overal elders, waar dit nodig is. (bijv. in China).

Wat hierboven als kern werd betiteld, zal volgens de „New York Times" van 2 December 1940 bestaan uit 2 divisies, elk met een oefensterkte van ongeveer 11.200 man. Elke divisie bestaat uit:

— 3 regimenten infanterie
— 1 regiment artillerie (2 afd. 7.5 bg. hw.; 1 afd. 15,5 hw.)
— 1 bataljon pantser- en luchtafweer (12.7 mitrs., en 3.7 pag.)
— 1 bataljon vechtwagens (72 tanks van 12,5 ton).
— 1 bataljon valschermtroepen (ruim 400 man).
—1 verkenningsdetachement (motorrijwielen en scout-cars).
— 1 vliegtuiggroep van ongeveer 120 bommenwerpers, jagers en verkenners.

De Fleet Marine Force is gelijksoortig georganiseerd en oefent herhaaldelijk met de vloot in groots opgezette manoeuvres, waarbij meermalen de gehele divisie werd ingeladen, verscheept en gedebarkeerd.

Een Amerikaans eskader waaraan toegevoegd de Fleet Marine Force is een als geheel en in al zijn elementen, ter zee, aan de wal en in de lucht, gemechaniseerde eenheid. Met meer eskaders en twee hypermoderne mariniersdivisies achter de hand: dat wordt kwaad kersen eten met Oom Sam!

Uitgebreide politie-taak!

Het korps mariniers vormt een onderdeel van de weermacht naast het leger en de vloot, maar in zeer nauw contact met de laatste. Het geeft in zijn modernisatie de toon aan: het leger zal naar zijn voorbeeld worden georganiseerd. Het mege duidelijk zijn, dat zijn grote zelfstandigheid innige samenwerking met de vloot niet in de weg stond: integendeel en juist daardoor wordt der marine het hoogste geboden wat ze ter uitvoering van haar verstrekkende taak behoeft.

De commandant heeft de rang van generaal-majoor en is in feite ook inspecteur van zijn korps.

Hij verzorgt de algemene administratie en de aanvulling: de bewapening, de kleding en de uitrusting van het geheel en ontvangt wat de „uitgeleende" onderdelen betreft de rapporten over behoeften, wensen en gehouden oefeningen. Is het wonder, dat het korps op zulk een hoog peil staat en zulk een goede naam heeft?

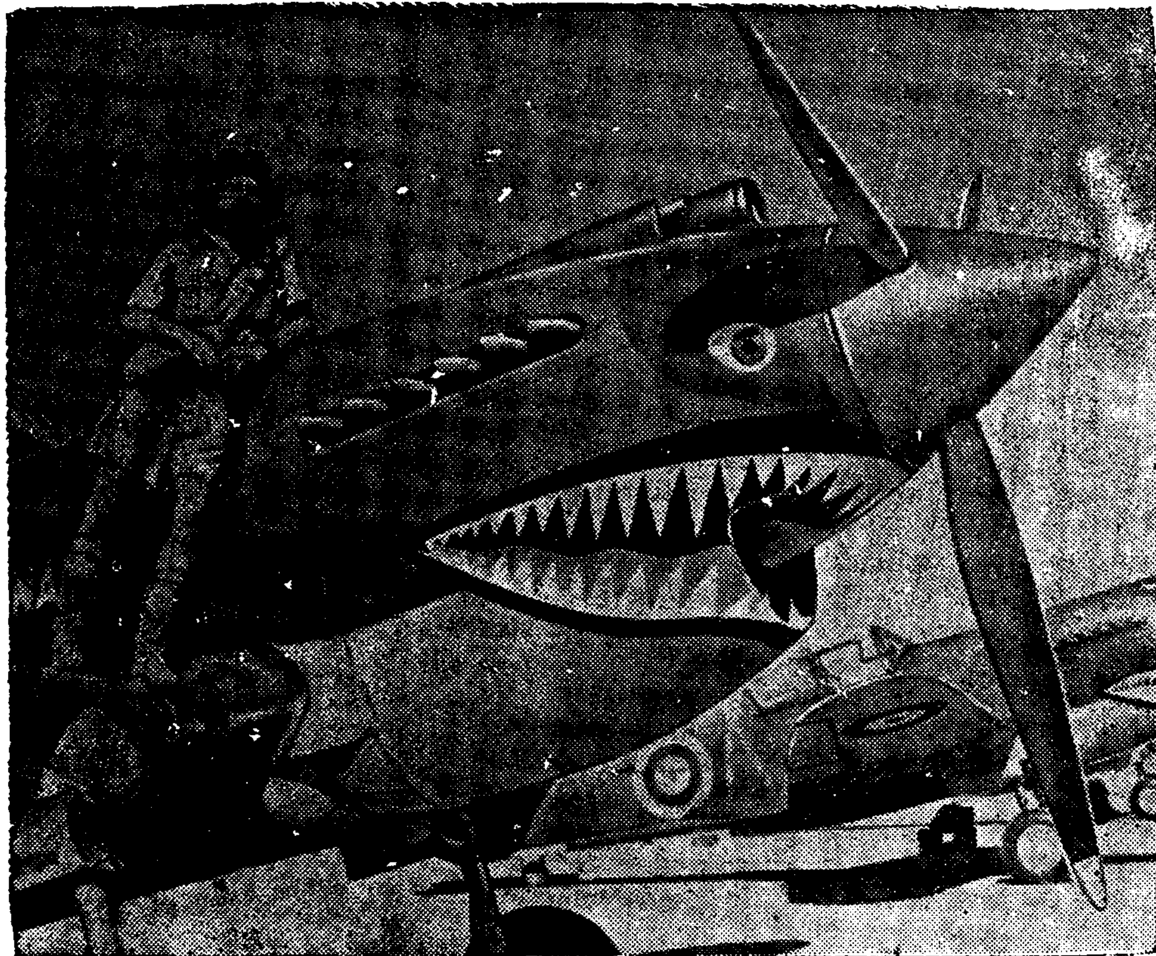
De consequenties worden in Amerika verder getrokken: in de marinebases en op de vloot oefenen de mariniers hun welomschreven en uitgebreide politietaak uit, zowel aan de wal als aan boord — ze wordt aanvaard en gewaardeerd.

Een ieder zal hen bij de uitoefening van die taak wel eens hebben gadegeslagen en in de wervingspropagandafilms.

De krijgstucht is er mee gebaat en, zoals altijd, ook het individu. De voortdurende aanwezigheid van mariniers als militaire, of zo ge wilt, maritieme politie voorkomt veel of smoort onaangename zaken in de kiem: hun optreden als kenners van de toestanden en verhoudingen is doeltreffend — de „zaakjes" blijven in de familie en de afdoening is snel (politierapporten van weken en maanden oud zijn onbekend).

De eisen voor opname in het korps zijn streng. Er is een vlotte doorstroming in het personeel: de diensttijd bij de „marines" vormt flinke kerels, die veel van de wereld gezien hebben en na ommekomst van hun dienstverband graag geziene werkkrachten in de maatschappij zijn. En daardoor stijgt weer de animo tot dienstneming en het gehalte der candidaten.

Hun plaats en hun verhouding tot het personeel der vloot is geheel zoals bij ons en bij de Engelsen, en natuurlijk, of ze in ruime of in bekrompen omstandigheden leven — mariniers zijn mariniers!

De Raf heeft verschillende van de gevechtsvliegtuigen in het Midden Oosten beschilderd als vraatzuchtige haaien. Deze vliegtuigen noemt men „Tomahawks", het zijn Curtiss P-40 toestellen in de Verenigde Staten gebouwd. Deze vliegtuigen ondersteunen de Britse en Anzac strijdkrachten tegen de As.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Hutspot met klapstuk. Morgen: Chop Suey. Maandag: Stokvis.

WACHTDIENSTEN: 27 en 28 Dec.

Telegram Afdeling:
27.12 Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
28.12 Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afd.: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

FILM

My little Chikadee (West-End) met Mae West en W. C. Fields. Heden- en morgenavond draait deze film in het West-End theater. Als in zovele films moet men de verschillende gebeurtenissen maar boeken aan de debet-zijde van de schrijvers, wier fantasie maar aldoor blijk geeft te bouwen op de goedgelovigheid van de toeschouwers. De film speelt in het Wilde Westen, waar de vrouwen het pistool even handig weten te hanteren als de mannen, en waar het menselijk leven de kosten van een kogel wel waard is. Doch als wij Mae West een vijftiental Indianen naar de Eeuwige jachtgronden zien helpen zonder geestelijk noch lichamelijk enig letsel te zijn opgelopen, dan is men geneigd de film tot de klasse „Cowboy-film" onder te verdelen, ware niet W.C. Fields ons te hulp gekomen, om haar tussen kogels en „romance" tot een echte comedie te herschapen.

Een film zonder enig argument, waar men toch soms hartelijk bij kan lachen.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO	
Zondag 28 Dec. 1941: A-Klasse	Jong Curaçao 1 — Hercules 1 (Ankoné)
Zondag 4 Jan. 1941: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Ankoné)
Zondag 4 Jan. 1941: C-Klasse	S.U.B.T. 3 — Jong Curaçao 3 (H. Rog)
Zondag 11 Jan. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Elfrink)
Zondag 11 Jan. 1941: B-Klasse	D.T.S. — Hercules 2 (H. Rog)
Zondag 18 Jan. 1941: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Visser)
Zondag 18 Jan. 1941: Juniores vriends.	Jong Holland Jr. Jong Curaçao Jr. (H. Rog)
Zondag 25 Jan. 1941: A-Klasse	Hercules 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 25 Jan. 1941: B-Klasse	S.U.B.T. 2 — Arsenal (L. Willems)
RIO CANARIO.	
Zondag 4 Jan. 1941: A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Jong Curaçao 1 (J. Pengel)
SCHERPENHEUVEL.	
Zondag 11 Jan. 1941: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (Jesurun)
Zondag 25 Jan. 1941: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Jong Curaçao 1 (Pengel)
KAMP SUFFISANT.	
Zondag 28 Dec. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Jong Holland 2 (Ercol)
Zondag 11 Jan. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 ' Jong Curaçao 2 (A. van Loon)
Zondag 18 Jan. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Arsenal (A. van Loon)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

AAN ALLE B-KLASSE SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis heeft het Bestuur besloten alle B- en C-klasse wedstrijden, die aan de A-klasse wedstrijden voorafgaan, precies om 16.— uur te stoppen.

De heren scheidsrechters worden verzocht hieraan streng de hand te houden.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

De Verenigde Staten hebben der Japanse Regering medegedeeld, dat alle Japanse gevangenen zullen worden behandeld overeenkomstig de voorwaarden van Oorlogsgevangenen in 1929. Japan tekende het verdrag, doch heeft het nooit formeel geratificeerd. Men verwacht in Washington, dat de Japanse Regering aan alle Noordamerikaanse oorlogsgevangenen de zelfde menselijke behandeling zal geven als aan de Japanners zal worden gegeven.

De Britse Regering maakte bekend, dat Groot-Britannië met ingang van 13 December in oorlog in met Bulgarije.

Het oorlogscommuniqué van Caïro meldt, dat niettegenstaande de slechte toestand van het terrein als resultaat van de regens, de Britse opmars in Libye, hoewel enigszins vertraagd, voortgang heeft. Vijandelijke strijdkrachten rond Jadabye worden door Britse strijdkrachten thans aangevailen. Ten Zuiden van Benghazi hebben opruimingsoperaties plaats.

De Duitse radio deelde mede, dat de Japanse militairen Manilla niet erkennen als een open stad en het dus niet dienovereenkomstig zullen behandelen. Hedenmorgen werd Manilla wederom gebombardeerd na een kalme nacht te hebben doorgebracht. In Maiakka is er weinig verandering in de strijd. De radio van Berlijn beweerde echter, dat de Japanners de Britse linies doorbroken hebben.

Het Italiaanse nieuwsagentschap Stefani zeide in een bericht uit Tokio dat Baguio, de zomer-hoofdstad van de Philippijnen op 20 mijlen van de Go[...] van Lingayen, door de Japanners beze[...]

Londen meldt de benoeming van Lu[...] tenant Generaal Sir Henry Richa[...] Pownall tot Opperbevelhebber in [...] Verre Oosten met vergunning op[...] treden met de rang van Generaal.

Het oorlogscommuniqué van Bat[...] deelt mede, dat een Nederlandse [...] merwerper verschillende voltre[...] plaatste op het grootste Japanse sc[...] in een concentratie nabij Serawak. [...] schip kwam tot zinken na te zijn op[...] blaken en een kolom vlammen honde[...] den voeten hoog in de lucht in scho[...] Een Japanse lichter werd eveneens t[...] zinken gebracht.

Staten van Curaçao

vergadering op Dinsdag, den 30[...] December 1941, des avonds te 8 uu[...]

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp 2de Suppletoire begroting 1941 (43).

De Griffier,
(1999) G. J. FERGUSON.